

Некултурна култура

Била једном једна прича у вријеме када су за културу знали сви или да кажемо скоро сви, јер било је и таквих који су мислили да је ова ријеч латинског поријекла, тако да никада нису хтјели да сазнају њено изворно значење.

Била једном једна школа... Бањалучка и Бањалучани одувijek су били поносни на своју школу, њихову Гимназију, која је деценијама давала најкултурније и најобразованије људе предраге им отаџбине. По том питању се ништа не би мијењало да једна мања група невоспитаних (м)ученика није дошла у школу и изрежирала ружан догађај, који је касније, у тим истим круговима глорификован.

Елем, тих дана је у Гимназију стигла група ђака и професора Друге крагујевачке гимназије, узвраћајући посјету Бањалучанима. Сљедећег дана у холу школе одржана је представа гостију. А та њихова колаж – представа је текла и текла... Али, и из публике је текло... Најтечније је свакако ишло подригивање!!! Додуше, испуштање колутова дима, звиждање и добацивање нису много остајали за овом абнормалном појавом. О причању за вријеме представе да и не говоримо. То постаје нормално!

Чича – мича, готова прича! Не, није... Кривци, не надајте се томе...

Ето, у тој причи лежи парадокс! Како су интелектуалци најелитније школе предраге им отаџбине успјели то извести? Лако... Попили неколико пива, мало се умислили, 'ајмо малко импресионирати цурице! Ех... Не знају, јадни, да су успјели задивити само аутора овог текста, и то задивити га својом (не)културом. Некултурна култура? Ова групација припада покрету некултурне културе, у то сам све више убијеђен... Значи, све је узалуд! *Mens sana in corpore sano*... Питагорина теорема... Илијада... Атила Хунски... Еолска ерозија... Чему школовање тих људи? Да подригују на представи, а да ни у једном тренутку не замисле себе намјесто тих ученика (ученика-клинаца!), који су духовно већ одрасли? Или у њима букти ломача љубоморе, јер се никада неће домислити нечему таквом и неће доживјети бурне аплаузе, сопственим идејама заслужене? Да...а и како не би буктила? Изгледа да је једини начин да се докажу горе поменути. Успјели су, доказали су ко су... Одакле долази и гдје се завршава та некултура? Одговор јасан...

Е, сада и она мисао с почетка звучи логичније. Пријатељи моји, шта да вам кажем о том ружном поступку? Замислим себе у холу њихове школе, изводимо представу, а мене и моје другове на позорници поздрављају подригивањем и звиждањем! Како

бих се осјећао? Видите, другови моји, не бих се осјећао. Лезите и размислите... И немојте бити љубоморни на оне коју су ту представу смислили... Никако на њих... Морате бити љубоморни на оне који су вас то вече могли нечему научити... Нечему вриједном и непроцијењивом... То је слушање, пријатељи моји... А оно је стуб ове наше културе, каква год она била! А биће је, захваљујући тим људима који са поносом могу рећи да су ученици ове школе... И ја им честитам, јер су покушали да вам покажу и да вас науче шта значи бити гимназијалац! Ви сте за то вријеме преписали погрешну лекцију и никада се нећете моћи извадити на то да то предавање нисте имали... Јер сте га имали!

Моји гимназијалци... Онај анђеоловак никако да скине паучину с очију, па да вас малко опаучи мачем... Да дођете себи...

Милан Родић, IIIз

Одговор

Е бураз мој...твој трип одавно је исфуран! Шмекеру, није ти зонфа. Нисмо ми тамо неке бабе и ђедови да сједимо и блејимо у представи; да нас то интересује ишли би у позориште, далеко било... На глава да си за вријеме концерта Ане Николић сједио у кући и читао тамо неке глупости за бубаторе типа „Илијаде“, „Дрине на ћуприји“ и тако то!!! Е, која је то готива била... Фаце имају озвучење, па и да ош причати не мош! А неш, јер кад је видиш занијемиш, додуше, била је једна са деколтеом и на овој представи, али то је било све. А вентилације за дим нема, па нас кривиш што пушимо? Смијешно! И шта ви ту офирате неку господу, ко да ви не подригујете!? То је природно након пар пивкана. Кажеш да не треба да пијемо. И због тога ја да изгубим репутацију мачо-шмекера? Пред цуру са густим соком!!! Ха, ха, ха... Нисмо у вртићу! Нису ни цуре као оне раније, садашње бабускаре. Бураз, ја уживам у животу, ја не сједим у кући, ја одем са рајом у Sony, па закувамо неку пуцачину. И то нападаш?! Треба да трчкарамо за лоптом? Технологија напредује, што би ја гонио лопту под орахом, измишљен је Sony Play Station, ако га мој ђед није имао, што ја не би!? Није cool трчати за лоптом. То раде клинци, ја имам већ 15 година!!! И на крају, шта је за рећи? Ко оће да трчи лоптом нека трчи, ко оће да чита књиге нека чита. Мени је већа готива вако и здрао, мој живот, моја ствар, гледај своја посла!!!

Неки нови клинац